31993R2825

UREDBA KOMISIJE (EGS) št. 2825/93

z dne 15. oktobra 1993

o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 1766/92 v zvezi z določanjem in odobritvijo prilagojenih nadomestil za žita, ki se izvažajo v obliki nekaterih žganih pijač

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 1766/92 z dne 30. junija 1992 o skupni ureditvi trga za žita [1], spremenjene z Uredbo (EGS) št. 2193/93 [2], zlasti njenega člena 13(5),

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 3813/92 z dne 28. decembra 1992 o obračunski enoti in obračunskih tečajih, ki se uporabljajo za namene skupne kmetijske politike [3], in zlasti njenega člena 6(2),

ker člen 13(5) Uredbe (EGS) št. 1766/92 predpisuje, da se merila za odobritev izvoznih nadomestil lahko prilagodijo, kolikor je to potrebno, da se upoštevajo posamezne značilnosti proizvodnje nekaterih žganih pijač, pridobljenih iz žit; ker se zdi, da je treba predvideti take prilagoditve za nekatere žgane pijače, kadar cena žit v času izvoza ni povezana s ceno žit v času proizvodnje ter je končni proizvod pridobljen iz mešanice številnih proizvodov, tako da je nemogoče spremljati identiteto žit, vključenih v končni proizvod za izvoz, zlasti zato, ker za te žgane pijače velja, da se obvezno starajo vsaj tri leta;

ker so tovrstne težave nastale zlasti v zvezi s škotskim, irskim in španskim viskijem;

ker naj bi se običajni sistem nadomestil uporabljali kolikor mogoče enotno; ker naj bi se nadomestilo torej plačalo za žita, ki izpolnjujejo pogoje, predpisane v členu 9(2) Pogodbe, in ki se uporablja „pro rata“ glede na količine izvoženih žganih pijač; ker naj bi se v ta namen količine teh destiliranih žit pomnožile s celotnim pavšalnim koeficientom, izračunanim na podlagi nacionalnih statistik, ki jih predložijo zadevne države članice; ker se zdi, da daje uporaba razmerja med skupnimi količinami zadevnih žganih pijač, ki so bile izvožene, in skupnimi količinami, ki so bile prodane, pošteno in enostavno osnovo; ker je treba opredeliti, kaj pomenijo „skupne izvožene količine“ in „skupne tržene količine“; ker naj bi se pri določanju količin destiliranih žit in koeficienta izvzele količine, za katere velja postopek o aktivnem oplemenitenju;

ker je treba predvideti prilagoditev koeficienta, zlasti da se prepreči možnost, da bi plačila nadomestil privedla do nenormalnega povečanja zalog;

ker člen 13(2) Uredbe (EGS) št. 1766/92 predvideva možnost razlikovanja med nadomestili glede na destinacijo; ker naj bi se zato predvidela objektivna merila, ki naj bi vodila do ukinitve nadomestil za nekatere destinacije;

ker naj bi se določil dan, ki določa stopnjo nadomestila, ki se uporablja; ker naj bi bil ta dan povezan najprej s časom, ko se žita dajo pod nadzor, in v primeru količin, ki se destilirajo naknadno, z vsakim fiskalnim destilacijskim obdobjem; ker je treba pred plačilom nadomestila predložiti dokazilo, da so bila žita destilirana, v obliki izjave o destilaciji; ker mora taka izjava vsebovati informacije, potrebne za izračun nadomestil; ker je prvi dan vsakega fiskalnega destilacijskega obdobja lahko tudi operativni dogodek za kmetijski obračunski tečaj na podlagi člena 6 Uredbe (EGS) št. 3813/92;

ker je treba za namene te uredbe zabeležiti, da so proizvodi zapustili Skupnost in v nekaterih primerih tudi opredeliti njihovo destinacijo; ker je zato treba uporabiti definicijo izvoza iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti [4] in dokaz, predviden v Uredbi Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987, ki določa kupne izvedbene določbe za sistem izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode [5], nazadnje spremenjeni z Uredbo (EGS) št. 1708/93 [6];

[1] UL L 181, 1.7.1992, str. 21.
[2] UL L 196, 5.8.1993, str. 22.
[3] UL L 387, 31.12.1992, str. 1.
[4] UL L 302, 19.10.1992, str. 1.
[5] UL L 351, 14.12.1987, str. 1.
[6] UL L 159, 1.7.1993, str. 77.

ker naj bi bilo zato, da se določi koeficient, obvezno predložiti dokaz, da so bile količine žganih pijač izvožene; ker je primerno predpisati, da naj se člen 2 Uredbe Sveta (EGS) št. 754/76 z dne 25. marca 1976 o carinski obravnavi, ki se uporablja za blago, vrnjeno na carinsko območje Skupnosti ([1]), nazadnje spremenjeni z Uredbo (EGS) št. 1147/86 ([2]), uporablja za blago, ki se vrača na carinsko območje Skupnosti, če so izpolnjeni posebni pogoji;

ker naj bi se od držav članic zahtevalo, da Komisiji posredujejo potrebne informacije;

ker naj bi se zato, da se zagotovi kontinuiteta sistema odobritve izvoznih nadomestil za zadevne proizvode, ta uredba uporabljala od 1. julija 1993, z izjemo novih določb o izjavi in nadzoru ter nekaterih stopnjah in koeficientih, ki jih vpeljuje ta uredba;

ker so ukrepi, predvideni s to uredbo, v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za žita,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Ta uredba določa podrobna pravila za določanje in odobritev izvoznih nadomestil za žita, izvožena v obliki žganih pijač iz člena 13(5) Uredbe (EGS) št. 1766/92 in za katere je obvezno obdobje staranja, ki traja najmanj tri leta, del proizvodnega procesa.

2. Razen če je drugače določeno v členu 6(1), se Uredba Sveta (EGS) št. 3035/80 ([3]) ne uporablja za žgane pijače iz odstavka 1.

Člen 2

Nadomestila iz člena 1 se lahko odobrijo za žita, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 9(2) Pogodbe in se uporabljajo v proizvodnji žganih pijač, ki sodijo pod tarifni oznaki KN 2208 30 91 in 2208 30 99 ter so proizvedene v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 1576/89 ([4]).

Člen 3

Za namene te uredbe:

(a) „določeno destilacijsko obdobje“ pomeni obdobje, ki ustreza destilacijskemu obdobju, o katerem se sporazumeta upravičenec in carinski organi ali drugi pristojni organi za namen preverjanja trošarine (fiskalno obdobje);

(b) „skupne izvožene količine“ pomenijo količine žganih pijač, ki izpolnjujejo pogoje člena 9(2) Pogodbe in so izvožene na destinacijo, za katero se uporablja nadomestilo. Dokaz, ki ga je treba predložiti, je določen v členu 13 te uredbe;

(c) „skupne tržene količine“ pomenijo količine žganih pijač, ki izpolnjujejo pogoje člena 9(2) Pogodbe in so bile odposlane iz proizvodnje ali skladišča z namenom prodaje za prehrano ljudi;

(d) „dati pod nadzor“ pomeni dati žita, ki so namenjena proizvodnji žganih pijač iz člena 2, v postopek carinskega nadzora ali drug administrativni postopek, ki daje enaka zagotovila.

Člen 4

1. Količine žit, ki pridejo v poštev za nadomestila, so tiste količine, ki so dane pod nadzor in jih destilirajo tisti, ki so v določenem destilacijskem obdobju upravičeni do nadomestila, ovrednotenega s koeficientom, ki se vsako leto določi za vsako zadevno državo članico in se uporablja za vse zadevne stranke, ki pridejo v poštev; koeficient izraža povprečno razmerje med skupnimi izvoženimi količinami in skupnimi trženimi količinami zadevnih žganih pijač na osnovi trenda, opaženega pri teh količinah v številu let, ki ustreza povprečnemu obdobju staranja za zadevno žgano pijačo.

Za namene določanja količin destiliranih žit in koeficienta, se izključijo količine, ki so bile v postopku aktivnega oplemenitenja.

2. Pri izračunavanju koeficienta se upošteva tudi spreminjanje zalog ene od zadevnih žganih pijač.

3. Koeficient je lahko različen glede na uporabljeno žito.

4. Pristojni organi v rednih presledkih preverjajo dejansko izvoženi obseg in obseg zalog.

([1]) UL L 89, 2.4.1976, str. 1.
([2]) UL L 105, 22.4.1986, str. 1.
([3]) UL L 323, 29.11.1980, str. 27.
([4]) UL L 160, 12.6.1989, str. 1.

Člen 5

Koeficient iz člena 4(1) se določi vsako leto pred 1. julijem.

Uporablja se od 1. julija do 30. junija naslednjega leta.

Koeficient se določi v skladu z informacijami, ki jih sporočijo države članice o obdobju od 1. januarja do 31. decembra leta pred letom določitve.

Člen 6

1. Stopnja nadomestila, ki se uporablja, je stopnja, določena v skladu s členom 4 Uredbe (EGS) št. 3035/80.

2. Stopnja nadomestila in kmetijski obračunski tečaj sta tista, ki se uporabljata na dan, ko so žita dana pod nadzor.

Vendar pa so za količine, destilirane v vsakem fiskalnem destilacijskem obdobju po tistem, v katerem so bila žita dana pod nadzor, te stopnje tiste, ki so veljale na prvi dan vsakega zadevnega fiskalnega destilacijskega obdobja.

Člen 7

1. Kadar tako narekujejo razmere na svetovnem trgu ali posebne zahteve nekaterih trgov, se nadomestila za nekatere destinacije ukinejo.

2. Če se nadomestilo ukine na podlagi prvega odstavka ali če se ponovno uvede, se koeficient iz člena 4(1) bodisi zmanjša ali poveča v sorazmerju z razmerjem med količinami, izvoženimi prejšnje leto na destinacije, za katere je nadomestilo ukinjeno ali ponovno uvedeno, in skupnimi količinami, izvoženimi tega leta.

Člen 8

Za namene te uredbe se žita lahko nadomestijo s sladom.

V tem primeru je koeficient za izračun ekvivalenta ječmena na podlagi sladu enak 1,30.

Kadar pa je slad, ki je dan pod nadzor, zeleni slad z deležem vlage med 43 in 47 %, je koeficient za izračunavanje ekvivalentne teže sladu z deležem vlage 7 % enak 0,57.

Člen 9

1. Do nadomestila so upravičeni samo destilaterji s sedežem v Skupnosti.

2. Destilater pristojnim organom pred začetkom vsakega fiskalnega destilacijskega obdobja pošlje izjavo, ki vsebuje vse podatke, potrebne za določitev nadomestila, zlasti:

(a) opis žit ali sladu v skladu z nomenklaturo skupne carinske tarife, kadar je potrebno, razčlenjen po homogenih enotah;

(b) neto težo proizvodov in delež vlage, razčlenjeno za vsako enoto, našteto pod (a);

(c) potrditev, da žita izpolnjujejo pogoje iz člena 9(2) Pogodbe;

(d) kraj skladiščenja in destilacije.

V fiskalnem destilacijskem obdobju je mogoče izjavo dopolniti glede na potek procesa destiliranja, da se upoštevajo večje ali manjše količine, ki se dejansko destilirajo.

3. Po vsakem fiskalnem destilacijskem obdobju destilater pri pristojnih organih vloži izjavo, v nadaljnjem besedilu „izjava o destilaciji“, s katero potrjuje, da je v zadevnem destilacijskem obdobju destiliral žita, navedena v izjavi iz odstavka 2, z namenom proizvodnje ene od zadevnih žganih pijač; navede količino dobljenih destiliranih proizvodov. To izjavo potrdijo organi, ki izvajajo dajanje pod nadzor.

4. Nadomestilo se izplača, ko je predloženo dokazilo, da so bila žita dana pod nadzor in destilirana.

5. Teža žit, ki jo je treba upoštevati za izračun plačila, je neto teža, če delež vlage ne presega 15 %. Če je delež vlage v uporabljenih žitih več kot 15 %, a ne več kot 16 %, se upošteva neto teža, zmanjšana za 1 %. Če je delež vlage v uporabljenih žitih več kot 16 %, a ne več kot 17 %, je zmanjšanje dve odstotni točki. Če je delež vlage v uporabljenih žitih več kot 17 %, je zmanjšanje dve odstotni točki za vsak odstotek vlage nad 15 %.

Teža sladu, ki ni zeleni slad iz člena 8, ki jo je treba upoštevati za izračun plačila, je neto teža, če vlažnost ne presega 7 %. Če je delež vlage v uporabljenem sladu več kot 7 %, a ne več kot 8 %, se upošteva neto teža, zmanjšana za 1 %. Če je delež vlage v uporabljenem sladu več kot 8 %, je zmanjšanje dve odstotni točki za vsak odstotek vlage nad 7 %.

Referenčna metoda Skupnosti za določanje deleža vlage v žitih in sladu, namenjenih za proizvodnjo žganih pijač iz te uredbe, je navedena v Prilogi II k Uredbi Komisije (EGS) št. 1908/84 [1].

Člen 10

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za preverjanje točnosti izjav iz člena 9 in tistih, ki se nanašajo na fizični nadzor žit, destilacijski proces in uporabo pridobljenega destiliranega proizvoda.

Člen 11

1. Stranski proizvodi predelave so izvzeti iz nadzora, če je ugotovljeno, da ne presegajo običajne količine stranskih proizvodov.

2. Nadomestilo se ne sme odobriti, kadar žita ali slad niso primerne tržne kakovosti.

Člen 12

1. Nadomestilo izplača država članica, v kateri je sprejeta izjava iz člena 9.

2. Nadomestilo se izplača samo na podlagi pisnega zahtevka trgovca. Države članice lahko v ta namen predpišejo poseben obrazec.

3. Razen v primerih višje sile, morajo biti dokumenti, potrebni za odobritev nadomestila, vloženi v 12 mesecih od dneva, ko so organi, ki izvajajo dajanje pod nadzor, prejeli izjavo o destilaciji, sicer upravičenje do nadomestila preneha.

Člen 13

1. Za namene člena 4 se predloži dokazilo, da so bile količine žganih pijač, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 9(2) Pogodbe, izvožene.

2. Dokazilo, ki se uporablja, je dokazilo, določeno z Uredbo (EGS) št. 3665/87.

3. Za namene te uredbe „izvoz“ pomeni:

— izvoz v smislu členov 161 in 162 Uredbe (EGS) št. 2913/92

in

— dobave na destinacije iz člena 34 Uredbe (EGS) št. 3665/87.

4. Proizvodi, ki so bili vneseni v oskrbovalno skladišče, odobreno na podlagi člena 38 Uredbe (EGS) št. 3665/87, se štejejo za izvožene. Kadar so proizvodi vneseni v takšna skladišča, se smiselno uporabljajo členi od 38 do 41 zgoraj omenjene uredbe.

Člen 14

1. Žgane pijače se štejejo za izvožene na dan, ko so bile opravljene izvozne carinske formalnosti.

2. Deklaracija, predložena po opravljenih carinskih formalnostih, mora vsebovati:

(a) opis zadevnih žganih pijač v skladu s kombinirano nomenklaturo;

(b) količine žganih pijač, ki se izvažajo, izražene v litrih čistega alkohola;

(c) opis ali drugo navedbo sestave žganih pijač in sicer na način, da je mogoče določiti vrsto uporabljenih žit;

(d) državo članico proizvodnje.

3. Če je žgana pijača pridobljena iz različnih vrst žit in je rezultat naknadnega mešanja, je za namene iz odstavka 2(c) dovolj, da se to navede v deklaraciji.

Člen 15

1. Za količino žgane pijače, ki se bo štela za izvoženo, je treba dokazilo iz člena 13 predložiti imenovanim organom v šestih mesecih od datuma zaključka izvoznih carinskih formalnosti.

2. Če dokazilo ni predloženo v predpisanem roku, kljub prizadevanju izvoznika, da ga pridobi v tem roku, se lahko odobri podaljšanje roka, ki skupno ne sme presegati šest mesecev.

Če pa se dokazilo o izvozu predloži zunaj časovnega obdobja, ki bi omogočilo, da se izvoz vključi med izvoze, opravljene v istem koledarskem letu, se zadevni izvoz združi z izvozi, opravljenimi v naslednjem koledarskem letu.

Člen 16

1. Kadar se uporablja skupnostni tranzitni postopek, se pijače iz člena 13(1) dajo v skupnostni zunanji tranzitni postopek.

2. Za namene Uredbe (EGS) št. 754/76 se žgane pijače iz člena 13(1) štejejo za blago, v zvezi s katerim so bile opravljene zahtevane izvozne carinske formalnosti za odobritev izvoznih nadomestil. Take pijače se ne smejo dati v prost promet, razen če se vsota, ki ustreza plačanemu izvoznemu nadomestilu, povrne.

[1] UL L 178, 5.7.1984, str. 22.

Člen 17

Kadar se uporablja člen 7 je treba predložiti tudi dokaz, da so zadevne žgane pijače dosegle destinacijo, za katero je bilo nadomestilo določeno.

V tem primeru je dokazilo o uvozu v tretjo državo, v zvezi s katero se uporablja nadomestilo, določeno v členih 17 in 18 Uredbe (EGS) št. 3665/87.

Člen 18

1. Zadevne države članice obvestijo Komisijo o imenih in naslovih organov, pristojnih za uporabo te uredbe.

2. Zadevne države članice vsako leto pred 16. julijem sporočijo Komisiji:

(a) količine žit in sladu, ki izpolnjujejo pogoje člena 9(2) Pogodbe in so bile destilirane v obdobju od 1. januarja do 31. decembra prejšnjega leta, razčlenjene v skladu s kombinirano nomenklaturo;

(b) količine žit in sladu, razčlenjene v skladu s kombinirano nomenklaturo, ki so bile v istem obdobju predmet postopka o aktivnem oplemenitenju;

(c) količine žganih pijač, zajetih v členu 2, razčlenjene v skladu s kategorijami iz člena 19, vključno z izvoženimi in trženimi količinami v istem obdobju;

(d) količine žganih pijač, proizvedene po postopku o aktivnem oplemenitenju in izvožene v tretje države v istem obdobju, razčlenjene v skladu s kategorijami iz člena 19;

(e) količine žganih pijač na zalogi 31. decembra prejšnjega leta in količine, proizvedene v tem obdobju.

3. Zadevne države članice Komisiji sporočijo tudi informacije, naštete pod (a) do (d) za vsako koledarsko četrtletje pred 16. oktobrom, 16. januarjem in 16. aprilom, če so na voljo.

Člen 19

Za namene člena 18:

(a) „viski iz zrn“ pomeni viski, narejen iz sladu in žit;

(b) „viski iz sladu“ pomeni viski, narejen izključno iz sladu;

(c) „irski viski, kategorija A“ pomeni viski, narejen iz sladu in žit z manj kot 30 % sladu;

(d) „irski viski, kategorija B“ pomeni viski iz ječmena in sladu z najmanj 30 % sladu;

(e) odstotki različnih vrst žit, uporabljeni v proizvodnji žganih pijač iz člena 14(3), se določijo na osnovi skupnih količin različnih vrst žit, uporabljenih v proizvodnji žganih pijač iz člena 2.

Člen 20

Določbe členov 1, 4(1) in 10 Uredbe Komisije (EGS) št. 1842/81 [1] se še naprej uporabljajo med 1. julijem 1993 in datumom uporabe členov 8, 9(2), (3) in (5) ter 10 te uredbe.

Člen 21

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se od 1. julija 1993, razen členov 8, 9(2), (3) in (5) ter 10, ki se uporabljajo od prvega fiskalnega destilacijskega obdobja po začetku veljavnosti te uredbe.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. oktobra 1993

Za Komisijo

René STEICHEN

Članica Komisije

[1] UL L 183, 4.7.1981, str. 10.